

Ďalšie roky služby

written by Drahoslav Vajda | 1. októbra 2024

Koniec 20. storočia sa niesol nielen v znamení spoločenských a svetonázorových zmien, ale aj v nástupe nových technológií. Nastala doba internetu. Zriadili sme si web stránky. Zrýchlila sa komunikácia so študentmi. Úlohy, pokyny, učebné texty sa okrem osobného styku na prednáškach a cvičeniach zverejňovali aj na web stránkach.

Okrem týchto výhod internet umožňoval už širšiu komunikáciu. Na svojej stránke som mal verejne prístupný priečinok do ktorého som umiestňoval články o stvorení, evanjeliu a prezentoval aj svoju vieru - komu som uveril a komu verím.

Práve cez internet som zistil, že u nás začal vychádzať nový kresťanský časopis pod názvom „Zmena a rast“ (v skratke ZaR) so sídlom redakcie v Starej Turej. V roku 2006 som do redakcie zaslal článok s témou *stvorenie, veda a evolúcia*. Článok redakcia prijala na uverejnenie a zároveň ma prizvali do spolupráce. Tam som pôsobil ako redaktor a neskôr ako šéfredaktor. Spolupráca s časopisom ZaR skončila na jar 2008.

Po ukončení spolupráce so ZaR som prežil, že ma Pán Ježiš poveruje novou službou, a to vydávaním časopisu, ale iného než ZaR. Jeho poverenie som prijal, ale som si uvedomil, že vydávanie časopisu nie je práca pre jedného, ale musí to byť kolektív. S týmto som prišiel na modlitbách k Pánovi a s prosbou, aby pridal spolupracovníkov. Ako ukázali ďalšie udalosti, kolektív už bol pripravený.

Ešte pred tým ako došlo k zorganizovaniu kolektívu, oslovil mňa a manželku jeden brat so slovami, že má pre nás slovo od Pána. Podstatou posolstva bolo: „*Pán Ježiš si vás pripravuje na službu - oboch (zdôraznil), a ty (povedal mne) v tejto službe využiješ všetko, čo si sa doteraz naučil*“. Jeho oznam som prijal bez zapochybovania, že sú to slová od Pána, lebo on o poverení službou vydávať časopis nijako nemohol vedieť. Vedel som to ja, manželka, náš syn a jeden blízky brat, ale držali sme to ešte „pod pokrievkou“. Tento brat, ktorý nám priniesol posolstvo, nemal tušenia o čo ide a ja som mu tiež nič nepovedal. Bolo to pre nás doma ale uistenie, že túto službu pripravil Pán a povoláva nás do nej.

Z tohto posolstva boli pre mňa najviac prekvapivé slová: *v tejto službe využiješ všetko, čo si sa doteraz naučil*. Ja som si stále myslel, že som svoj život do obrátenie jednoducho premárnil. Až keď sa služba rozbehla, pochopil som čo tieto slová znamenajú.

Porozumel som tiež, že vydávanie časopisu treba zastrešiť. Najjednoduchšou cestou bolo vydávať ho v rámci občianskeho združenia, ktorého hlavnou náplňou by bola tvorba a vydávanie časopisu.

Čo sa týka občianskeho združenia, bolo potrebné mať výbor s predsedom, štatutárom, účtovníkom a revízorom. Čo sa týka časopisu, boli k tomu potrebné najmenej profesie: grafik, jazyková korektúra a samozrejme autori píšuci a posielajúci články. A neskôr sa ukázalo, že tiež aj prekladateľ z angličtiny a človek na prepisovanie zvukových nahrávok. Neskôr sa k nám pridal brat, ktorý vytvoril web stránky združenia, časopisu a blogu a staral sa o ne.

Veľmi potešujúcim a povzbudivým pre mňa bolo, že všetci, na ktorých som sa obrátil s požiadavkou o spoluprácu v rámci združenia a časopisu, dávali jednu rovnakú jednoznačnú odpoveď: Áno! To bolo tiež uistením, že konáme Božie dielo. Rovnako to bolo aj so všetkou administratívou - zaevidovaním združenia na ministerstve vnútra, povolenie vydávania časopisu na ministerstve kultúry a pridelením potrebných charakteristík združenia a služieb súvisiacich s vydávaním časopisu.

Pretože všetci, ktorí sme do tejto služby vstúpili, sme boli protestanti, hoci z rôznych cirkví, padlo rozhodnutie etablovať sa na základe piatich protestantských *sola* (lat. *jedine, iba*): Sola Scriptúra (jedine Písmo), Sola Fide (jedine viera), Sola Gratia (jedine milosť), Solus Christus (jedine Kristus), Soli Deo Gloria (jedine Bohu patrí sláva). Z týchto piatich *sola* vzniklo vyskladaním päť písmenové pomenovanie združenia (Solas) a pomenovanie časopisu (*Solas*). Slovo „solas“ samo o sebe nemá osobitný význam (obsah) je to jednoducho len pomenovanie združenia a časopisu.

V júli 2008 sme podali na ministerstvo vnútra SR žiadosť o povolenie činnosti združenia Solas. Činnosť združenia sme koncipovali širšie, nielen na vydávanie časopisu, ale aj na vydávateľskú činnosť a organizovanie besied a osvetovej činnosti. Súhlas k činnosti sme dostali a následne od ministerstva kultúry povolenie vydávať časopis *Solas*.

Prvé číslo časopisu vyšlo v decembri 2008. Ešte počas tlače a distribúcií tohto čísla sme vnímali, že máme zorganizovať aj konferenciu o stvorení. Tak sa aj stalo. Zorganizovali sme tri konferencie na tému „Stvorenie a veda, Žilina 2009 (2010, 2012)“. A ešte sme za roky služby uskutočnili niekoľko besied (videokonferencií) s rovnakou tematikou (stvorenie a veda) doma na Slovensku a v Českej republike (Třinec, Ostrava).

Naplnili sa aj slová „v tejto službe využiješ všetko, čo si sa doteraz naučil“. Ukázalo sa, že obálka časopisu má byť farebná. Tu som využil svoje znalosti fotografovania. Prvýkrát som fotoaparát chytil do ruky asi v štrnástich rokoch a prakticky dodnes som ho neodložil. V publikačnej činnosti, v prednáškach na besedách a konferenciách som využil vedomosti zo svojej profesie. Pri organizovaní konferencii som využil skúsenosti z organizovania vedeckých konferencií poriadaných Katedrou fyziky ŽU.

Služba občianskeho združenia Solas bola Pánom požehnaná aj v oblasti financií. Všetky finančné náklady potrebné k činnosti združenia a vydávania časopisu boli pokryté z dobrovoľných darov a príspevkov odberateľov časopisu a sympatizantov združenia.

V tejto službe pôsobím od jej začiatku ako predseda a štatutár združenia, zodpovedný redaktor časopisu *Solas*, organizátor a prednášateľ na konferenciách v Žiline a autor článkov v časopise *Solas*.

Žilina, október 2024

Pokračovanie v článku: [Vyznanie osobnej viery](#)

Umiestnené: 8. októbra 2024